

**Ministerens kommentarer til
skrivelsen af 3. februar 1982 fra Husmandsforeningernes
Regnskabskontor i Aars**

I skrivelse af 3. februar 1982 (L 79 – bilag 4) har Husmandsforeningernes Regnskabskontor i Aars i anledning af lovforslaget om udbetaling af den skattemæssige værdi af visse renteudgifter gjort rede for visse praktiske vanskeligheder, som forslaget kræver om, at renteudgifter skal være betalt, må antages at medføre. Til illustration af de påpegede vanskeligheder er henvendelsen vedlagt et antal kontoudskrifter fra en bank og fra en foderstofforretning. På denne baggrund foreslås, at bestemmelsen i forslaget § 2, stk. 1, indskrænkes til et krav om, at renteudgifterne skal kunne fradrages ved indkomstopgørelsen.

I denne forbindelse bemærkes, at det efter lovforslaget, hvor der nærmest er tale om udbetaling af et egentligt tilskud, forekommer mere rimeligt at knytte tilskuddet til de

faktisk betalte renteudgifter.

Hertil kommer, at renteudgifter – f.eks. i tilfælde hvor landbrugeren er gået konkurs – ikke kan antages at svare til en reel udgift hos den skattepligtige.

Til de omtalte problemer med at afgrænse de betalte renteudgifter kan anføres:

En kassekredits maksimum vil fremgå af aftalen mellem den skattepligtige og pengeinstituttet m.v., ligesom det vil bero på aftalen mellem skatteyderen og fordringshaveren, om en delvis indbetaling må antages helt eller delvis at skulle dække påløbne renter eller hovedstolen. Desuden vil det ikke være udelukket, at det efterfølgende mellem fordringshaver og den skattepligtige aftales, at hele eller en del af det indbetalte beløb skal anses for betaling af renter.